

Kl. 13:32

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo en fornem dag i det samarbejdende folkestyres navn. Jeg er i hvert fald glad for, at jeg også i denne sag, som jo har en rækkevidde, der er betydelig større end den første sag, vi havde på dagsordenen, kan konstatere, at der er meget stor tilslutning til regeringens forslag om at fjerne barriererne for, at tjenestemændene kan fortsætte med at arbejde, så længe de har lyst og evne til det; at vi forlader det synspunkt, at det er fødselsattesten, der er afgørende for, hvor længe man kan være på arbejdsmarkedet.

Vi lever jo i en tid, hvor vi kan glæde os over, at beskæftigelsen er tårnhøj og arbejdsløsheden historisk lav – på kun 2 pct. Vi har et skrigende behov for arbejdskraft, så det er ligesom én udfordring, og dertil kommer så den meget positive udfordring, at vi lever længere og længere og dermed jo altså også får flere friske leveår. Og i den situation – af begge grunde – er det selvfølgelig helt uholdbart, at vi nogle steder på arbejdsmarkedet har skabt nogle barrierer, der gør, at folk, der faktisk har lyst til at yde en indsats og blive i et aktivt arbejdsliv, tvinges væk fra arbejdsmarkedet.

Så jeg er meget glad for den massive opbakning til et opgør med denne form for aldersdiskrimination, og jeg vil derfor bare give et tilsagn om at medvirke til, at vi under udvalgsarbejdet kan få uddybet nogle af de punkter og de spørgsmål, der er kommet frem her under førstebehandlingen.

Jeg vil så i øvrigt også, sådan som det også er tilkendegivet i fremsættelsestalen og i de generelle bemærkninger til lovforslaget, drage omsorg for en supplerende udredning af, hvor det her spørgsmål stiller os i relation til dommernes afgangsalder, altså for, at vi adresserer det spørgsmål, i hvert fald inden tredjebehandlingen, når drøftelserne mellem Finansministeriet og Justitsministeriet og Domstolsstyrelsen og domstolene er afsluttet.

Med de bemærkninger vil jeg gerne endnu en gang takke for den meget positive modtagelse af forslaget.

Kl. 13:34

Formanden:

Tak til finansministeren.

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, og det betyder, at forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 137:**Forslag til lov om ændring af lov om litteratur. (Fribyordning).**

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 27.03.2008).

Kl. 13:34

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Første ordfører her bliver hr. Flemming Møller Mortensen.

Det er jo en fordel, hvis ordførerne er i salen, når vi starter. Hr. Flemming Møller Mortensen er her, men der er andre, der ikke er her.

Kl. 13:34

(Ordfører)**Flemming Møller Mortensen (S):**

Ytringsfriheden er under pres i disse år. Fundamentalistiske kræfter, det være sig højrenationalistiske såvel som islamistiske, sætter igen og igen formørkede dagsordener, der søger at begrænse den enkeltes menneskeret til at ytre sig frit og uhindret.

Herhjemme har vi eksempelvis oplevet trusler mod tegnere. Det er alvorligt nok, og det har et demokratisk flertal selvfølgelig taget klart afstand fra, men vi kan glæde os over, at disse alvorlige trusler mod ytringsfriheden ikke tilnærmelsesvis når samme højder som i lande uden for den vestlige verden. Her må forfattere, musikere og andre kunstnere dagligt sætte livet på spil i kampen mod totalitære regimer.

Derfor er forslaget om fribyer et sympatisk forslag, som i sin tid blev fremsat af Det Radikale Venstre, og som Socialdemokraterne har støttet fra første færd. Ordningen fungerer rigtig godt mange steder, hvor forfulgte kulturarbejdere har kunnet opretholde et virke rettet mod hjemlandet og samtidig deltage aktivt i det lokale kulturliv. Der ligger altså en vigtig dobbeltfunktion i ordningen.

Men kulturministerens forslag til ordningen for Danmark er ikke godt nok. Fra socialdemo-

kratisk side finder vi det uforståeligt, at regeringen ekskluderer en række kunstnere, som dagligt risikerer liv og frihed ved at insistere på ytringsfrihed. Forslaget indeholder hverken en udstrakt hånd til musikere, filmskabere eller billedkunstnere. I lovforslaget hedder det, at målgruppen er »personer, der formidler det skrevne ord og andres ytringer«. Hvordan kan regeringen med denne definerede målgruppe gå direkte imod sin egen formulering? Er instruktører og skuespillere ikke formidlere af det skrevne ord? Tilsyneladende ikke i regeringens terminologi.

Mange af høringssvarene indeholder præcis denne kritik. Skal vi forstå ministeren sådan, at fribyordningen ville lide skade af også at omfatte en forfulgt musiker? Jeg forstår ikke, hvordan ministeren kan sidde det fuldstændig overhørig, at danske PEN, Dansk Kunstnerråd, Dansk Forfatterforening, Danske Mediers Forum og Københavns Kommune stiller sig undrende over for, at ordningen alene begrænser sig til forfattere og skribenter? I høringssvarene peger flere på, at man vil kunne hente kvalificeret støtte til udvælgelse af andre kunstnergrupper fra en række internationale organisationer, eksempelvis Freemuse og International Committee for Artists' Freedom.

Ministeren nævner også i bemærkningerne, at regeringen ønsker klare grænser for, hvem der skal kunne blive omfattet af ordningen. Selvfølgelig – det gør Socialdemokraterne også. Men hvor er meningen i alene at lade grænserne bestå i arten af formidlingsarbejde?

Konsekvensen af regeringens besynderlige afgrænsning bliver jo den helt groteske, at en given forfulgt skribent kan komme til Danmark alene qua sit hverv som skribent, mens en afrikansk musiker i kampen mod magtkorruption eller den systemkritiske iranske filminstruktør, som måske har oplevet større trusler og værre forfølgelse i sit hjemland, får et nej til Danmark.

Endelig stiller vi os fra socialdemokratisk side lidt skeptiske over for finansieringen af fribyordningen. Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, at udgifter i forbindelse med den forfulgtes ophold afholdes af den kommune, som har valgt at indgå i fribyordningen. Her er der grund til at overveje de forslag, som også er afgivet i høringssvarene, bl.a. foreslår Ballerup Kommune en statslig pulje, hvorfra kommunerne skal kunne søge om tilskud til dele af udgifterne. Danmarks Biblioteksforening foreslår, at udgifterne deles ligeligt mellem stat og kommune. Og helt ærligt, vil jeg sige til mini-

steren, det må vi da lytte til. Jeg tror ikke, at der er nogen kommuner i dagens Danmark, der ligefrem savner udgifter.

Samlet set er Socialdemokraterne meget positive over for grundtanken i forslaget, selv om den konkrete udformning savner både ambition og logik. I det videre udvalgsarbejde vil vi derfor arbejde for en udvidelse af ordningen og en fornuftig finansiering. Er det ikke muligt, kan man forvente et ændringsforslag fra vores side. Men jeg forventer selvfølgelig, at ministeren er indstillet på dialog om lovforslaget.

Kl. 13:39

Formanden:

Tak til hr. Flemming Møller Mortensen. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det hr. Troels Christensen som ordfører.

Kl. 13:39

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Det er værd at notere sig, at kun 17 pct. af verdens befolkning reelt har ytringsfrihed. Vi ved, at der er milliarder af mennesker, der ikke har ret til at udtrykke sig åbent og formulere deres holdninger frit. Magthaverne i mange lande vil have hånd i hanke med, hvad landets indbyggere mener, og hvordan det kommer til udtryk.

Ytringsfriheden kan praktiseres på mange måder. Med dette lovforslag gives kommunerne hjemmel til at tilmelde sig fribyordningen, der indbefatter at yde økonomisk støtte til udenlandske forfattere og skribenter, der er forfulgt i deres hjemlande. Regeringen ønsker at forbedre mulighederne for de kunstnere, der vælger at kæmpe for retten til frit at ytre deres tanker og meninger. Disse kampe, som især mange forfattere kæmper for at sige diktaturet imod, bør Danmark støtte. Det skylder vi vores eget demokrati.

Fribyordningen udgør en betydelig del af sådan en støtte. Der er tale om en internationalt kendt og respekteret ordning, som der er rigtig mange gode erfaringer med, og med hensyn til hvilke kunstnere der indgår i ordningen, er det vigtigt for Venstre, at vi i første omgang læner os op ad de internationalt godkendte afgrænsninger, som fremgår af ICORN's regelsæt og definitioner. Om ordningen på længere sigt skal udvides, er vi villige til at drøfte, når den tid kommer.

Venstre betragter lovforslaget som et positivt projekt og er glade for, at ordningen skal evalueres allerede inden udgangen af 2009.

Vi ser også positivt på, at Kulturministeriet har oprettet en mindre pulje, som engagerede kommuner kan søge støtte fra til særlige omkostninger. Dog bør kommunerne være klar over, at de er økonomisk ansvarlige. Fribyordningen er en investering; man giver lidt for at få – jeg tror – en masse igen. Jeg er overbevist om, at en tilmelding til fribyordningen vil have stor kulturel værdi for kommunerne og vil kunne være med til at styrke de enkelte kommuners brand. Det er vel de færreste lokale kulturforeninger, der vil sætte sig imod at blive beriget med den internationale inspiration og det friske pust, en udefra kommende forfatter eller kunstner vil kunne bidrage med. At der er tale om en gevinst for kommunerne, bevidnes også af, at der allerede er 12 kommuner, der har givet udtryk for interesse for ordningen.

Desuden ønsker Venstre at understrege, at de kommuner, der ansøger om at tilmelde sig fribyordningen, må gå helhjertet ind i projektet og have de fornødne faciliteter. Kommunerne skal være klar over, at det er en særdeles betydningsfuld opgave, de påtager sig, når de træder ind i det fine selskab af kulturhovedstæder, som fribyordningen egentlig omfatter.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, og den første er fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:43

Per Clausen (EL):

Hr. Troels Christensen har givetvis ret i, at der er tale om en ordning, som kan være til stor glæde for kulturlivet i kommunerne. Men jeg vil spørge hr. Troels Christensen, om han ikke også mener, at den her ordning kan være til glæde for Danmark – kulturlivet i Danmark, Danmarks ry i udlandet – og om han ikke også mener, at det ville være oplagt, når vi nu har en regering, som jo er meget aktiv i forsvaret for ytringsfriheden, i hvert fald så længe det kan klares ved hjælp af ord, at regeringen også gik ind og var med til at finansiere den her gode ordning, sådan at regeringen også kunne få sin del af æren for at gennemføre det her.

Kl. 13:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:44

Troels Christensen (V):

Jeg tror, det er meget vigtigt, hvis vi skal have succes med det her, at vi så langt hen ad vejen

som muligt sikrer os, at den, som bestiller musikken, også er den, der betaler. Jeg tror, at det er meget vigtigt, at det er kommunerne. Det er også dem, der får fordel af det, ved at de kan brande sig og få inspiration til deres kulturelle ude lokalt.

Så jeg er egentlig helt tryk ved den ordning, vi har startet op. Der er jo sat penge af – jeg tror, det er 1 mio. kr., der er sat af fra Kulturministeriet – hvis man ønsker at bidrage; det kunne f.eks. være, hvis man skulle have en oversættelse eller nogle arrangementer; der rækker videre, som man kan have større glæde af. Men alt i alt synes jeg, at det er en fornuftig ordning, der er lagt an til her.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Per Clausen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:44

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Troels Christensen ikke synes, at staten skal involvere sig i den her ordning på trods af det smukke indhold. Det må hr. Troels Christensen og det flertal, han har i Folketinget, jo så tage ansvaret for.

Men jeg vil så spørge hr. Troels Christensen, om konsekvensen af det bliver, at staten så heller ikke blander sig i ordningen – altså at vi får fjernet de elementer i loven, der faktisk giver mulighed for, at staten kan gå ind og blande sig i, hvad det er for nogle forfattere, der kommer til de enkelte kommuner, også selv om de er godkendt af den internationale organisation, som man lægger op til skal stå for godkendelsen. Er det sådan, at staten siger, at når det er kommunen, der bestiller, så er det også kommunen, der bestemmer?

Kl. 13:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:45

Troels Christensen (V):

Det, der er vigtigt for os, er, at vi får skabt nogle rammer og får åbnet op. Det er en rammelovgivning, og vi åbner op, således at det kan lade sig gøre for den enkelte kommune at komme ind og bidrage på det her felt. Vi tror altså på, at det er det, der rykker mest – at der, hvor ansvaret er, også er der, hvor økonomien ligger. Og jeg er sikker på, at der er rigtig mange kommuner, der godt vil bidrage til det her.

Kl. 13:45

Formanden:

Tak. Så er det hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 13:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren slet ikke har en vis bekymring over, at kommunerne måske, selv om de ellers gerne ville tilmelde sig fribyordningen, melder fra som følge af den økonomiske udgift. Anslaget er jo, at det kommer til at koste kommunerne ca. 500.000 kr. om året at have en sådan tilknyttet.

Dernæst vil jeg også gerne spørge ordføreren, om det ikke kunne have kvalificeret fremstillingen af sagen og lovforslaget her, at det tydeligere fremgik, at det rent faktisk kommer til at koste Politiets Efterretningstjeneste forholdsvis store beløb, hvis der her er tale om personer, som kræver personbeskyttelse.

Kl. 13:46

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:46

Troels Christensen (V):

Mig bekendt er der ikke nogen af de forfattere, der er med i ICORN på nuværende tidspunkt, der kræver beskyttelse. Man kan jo aldrig sige aldrig, selvfølgelig kan det ske, at der skal bruges mange penge et sådant sted. Men alt i alt er jeg altså mest for, at det er det lokale demokrati, der kører på det felt her. Vi har fået de store og stærke kommuner, så et beløb på 500.000 kr. – den beregning er måske også lige i overkanten – skal man i hvert fald være klar til at investere i et tiltag som det her, ellers tror jeg ikke på, at man for alvor vil det.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 13:47

Flemming Møller Mortensen (S):

Det her drejer sig vel ikke kun om ansvar, glæde og nytte for den enkelte kommune; her har vi vel med en sag at gøre, som også drejer sig om et nationalt ansvar. Det er vel også derfor, regeringen fremsætter lovforslaget i dag, og derfor synes jeg – og det synes Socialdemokratiet – at det er pokkers ærgerligt, at nogle kommuner måske måtte fravælge en ellers stor lyst til at tilmelde sig grundet økonomi.

Det her drejer sig, sådan som det er anslået, om omkring 3 mio. kr. om året. Det er ikke ret mange penge, i lyset af at vi kunne bære et internationalt ansvar i større omfang og måske i højere grad få byer til at tilmelde sig. Jeg vil gerne høre, om det slet ikke har gjort indtryk på ordføreren.

Kl. 13:48

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:48

Troels Christensen (V):

Det er og må blive en lokal prioritering, om man vil være med eller ej, og heldigvis har vi jo lagt en evaluering af ordningen ind her om et års tid. Så lad os nu komme i gang og få gjort os nogle erfaringer med den her ordning. Som tidligere nævnt har vi lænet os meget op ad ICORN's retningslinjer for det. Det er jo en fribyordning, det er byernes ordning; det åbner vi op for, og lad os så kigge på lovforslaget, som det ligger, om halvandet års tid.

Kl. 13:48

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:48

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

I Det Radikale Venstre er vi også rigtig glade for det her forslag, især fordi det oprindeligt er Det Radikale Venstre, der har prøvet at tage ideen op, og det er meget vigtigt at kæmpe for ytringsfriheden.

Nu er ordføreren jo også tidligere borgmester og må derfor have lidt indsigt i den kommunale økonomi, og at den kan være presset. De her 500.000 kr. – om det så er lidt mindre eller ej, så lad os sige 480.000 kr. – er vel stadig en stor udgift i mange kommuners budget, hvis de skal tage den fra andre ting, når man samtidig ser, hvor presset kommunernes økonomi er i øjeblikket. Det går jeg ud fra at ordføreren er enig med mig i.

Kl. 13:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:49

Troels Christensen (V):

Jeg er helt enig i, at der er rigtig meget bud efter de offentlige midler på en lang række felter. Men man må jo også ligesom gøre op med sig selv, hvad man vil prioritere. Nu nævner hr. Simon Emil Ammitzbøll selv, at jeg kommer fra en kommune; det er også ganske rigtigt, og der kan man jo heller ikke det hele. Altså, der må man ligesom prioritere, om man f.eks. vil gå hen og investere i store idrætsbegivenheder eller andre ting, hvor man jo giver et godt kommunalt beløb, fordi man mener, der kommer meget igen. Vil man brande sig på kultur, har man her en

mulighed; det koster nogle penge, men det skulle gerne komme mangefoldigt igen.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en sidste bemærkning.

Kl. 13:50

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er fuldstændig enig i, at al politik handler om prioritering; Hvis man vil noget, er der noget andet, man må fravælge.

Nu har jeg ellers forstået, at den her regering, som trods alt har siddet i en længere årrække, mener, at ytringsfriheden er noget af det allervigtigste, der findes, og det kan vi sådan set godt være enige i. Så synes jeg bare, det er mærkeligt, at man så ikke vælger at prioritere det allervigtigste med bare lidt flere midler, end man har valgt at gøre. Det kunne man jo godt mene var en eller anden form for dilemma mellem det, der siges, og det, der gøres. Eller hvad?

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Troels Christensen (V):

Ytringsfriheden er utrolig vigtig for denne regering, og derfor har vi også valgt at åbne rammerne – åbne dørene, åbne sluserne – så man kan tage fat og komme med et bidrag, således at vi her i Danmark også sikrer, at de, der er forfulgt af diktatur andre steder i verden, kan have et fristed her hos os. Og som jeg sagde tidligere til den socialdemokratiske ordfører, har vi jo lagt evalueringsdelen ind allerede om halvandet år. Lad os nu komme videre, få de erfaringer og så komme ud over stepperne med det her lovforslag.

Kl. 13:51

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger, så den næste ordfører er fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Det lovforslag, som nu er til debat, og som hænger sammen med det lovforslag fra integrationsministeren, der senere skal debatteres, har længe været på vej, og der skal ikke være tvivl om, at vi har noteret os den store debat, der løbende har været i medierne om denne sag vedrørende etablering af en fribyordning i Danmark, en fribyordning, som man også har set i andre lande i

verden. Har der været uro i verden, er der opstået Muhammedkrise, er der lavet film, så har det været drøftet, hvordan forfulgte skribenter skulle hjælpes.

Dansk Folkeparti har selvfølgelig fulgt denne debat nøje og taget del deri, og der skal ikke herske tvivl om, at ytringsfriheden er noget af det mest centrale for os som politikere og som borgere i et demokratisk land. Vi lever i en verden under stor forandring, hvor der er blevet mere og mere fokus på fortolkninger af det talte og det skrevne ord.

Det er på mange måder også positivt, at det er sådan, at vi kan kommunikere vidt og bredt ud i verden, og at adgangen til information er stor. Men der er også en fare. Denne fare består i, at ord kan fejlfortolkes og give anledning til uro og ufred. Det er jo det, vi har set meget af her på det seneste.

Vi oplever også, at der er mennesker, som ikke sympatiserer med deres hjemlands regerings holdninger, og som på den måde bliver forfulgt i deres arbejde og undertrykt i at bruge det ord, som egentlig skulle være frit. Det er disse mennesker, som man med en ændring af litteraturloven vil prøve at hjælpe midlertidigt ved at give dem ophold i Danmark i en dansk kommune, som ønsker at huse dem og en eventuel familie.

Dansk Folkeparti bakker op om sådan en ordning, men der er dog spørgsmål i forbindelse med udformning af loven og krav til ansøgerne, som har gjort, at vi ikke vil undlade at komme med nogle ekstra kommentarer og i det videre udvalgsarbejde stille nogle spørgsmål, som vi så håber at vi kan få nogle gode svar på.

Selvfølgelig er det vigtigt, at det bliver en ordning, som er åremålsbestemt, og at det er en ordning, som på ingen måder må opfattes som et smuthul til senere asyl. Kriterierne for at være forfulgt skal meget nøje følges, så de bliver overholdt, og på en måde, så vi ikke pludselig oplever et vist antal personer, som kalder sig forfulgte skribenter uden nødvendigvis at være det. Der må løbende følges med i den udvikling.

Så er der hele spørgsmålet om beskyttelse af disse personer, som en tidligere ordfører også var inde på. De erfaringer, der er fra f.eks. andre europæiske lande, har ikke vist det store behov, men vi ved jo, at det har været på tale at give husly i Danmark til f.eks. Hirsi Ali tidligere på året. Havde hun sagt ja tak til det tilbud, så ville det have kostet mange penge at beskytte hende, og det giver selvfølgelig anledning til i dag at få

en klarhed for, hvorfra ressourcerne til en eventuel beskyttelse skal findes, og hvem der skal stå for denne beskyttelse.

Det er meget vigtigt, at de kommuner, der påtager sig opgaven, også har tænkt det meget godt igennem, da det er vigtigt, at det økonomiske og især også det menneskelige er på plads, inden den forfulgte forfatter ankommer, så man ikke pludselig står med en kommune, der ikke kan leve op til opgaven. Derfor er vi jo også opmærksom på, at der er nogen, der på en eller anden måde skal holde lidt øje med kommunerne under opholdene.

For Dansk Folkeparti er det meget afgørende, at denne lov evalueres, og det skal ifølge lovforslaget ske med udgangen af år 2009. Det er meget vigtigt, at man med sådan en meget følsom og omsiggribende lov ser på, om der er ting eller områder i den, som måske ikke har været hensigtsmæssige, og som ikke virker efter de intentioner, der har været. Så vi ser frem til det videre udvalgsarbejde, men vi vil selvfølgelig også komme med nogle bidrag til, hvordan vi måske kunne ønske os at den skulle forbedres.

Kl. 13:55

Formanden:

Ja tak. Der er korte bemærkninger, og den første er fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:55

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne takke fru Karin Nødgaard, fordi hun jo sådan set har gjort det meget klart, hvad regeringens muligheder er her: Man kan vælge at lave lovgivningen sammen med Dansk Folkeparti, og så skal den strammes noget mere op, sådan at der ikke er nogen, der sniger sig ind, eller man kan vælge at lave den sammen med de øvrige partier i Folketinget, og så får man måske en bredere og mere åben lovgivning. Men det er jo ikke så overraskende.

Det, jeg gerne vil spørge fru Karin Nødgaard om, er den erklæring, som de her forfattere skal skrive under på, om grundlæggende værdier. Jeg går ud fra, at det er noget, Dansk Folkeparti er meget optaget af, og så vil jeg bare spørge, om fru Karin Nødgaard mener, at det er rimeligt, at man i den erklæring lægger begrænsninger på ytringsfriheden for de her forfattere, for der står jo, at det, de skal skrive under på, er, at hån mod grupper på grund af bl.a. tro er en ulovlig handling i Danmark. Jeg vil gerne spørge fru Karin Nødgaard, om hun er enig i, at det er vigtigt, at en sådan formulering indgår i den erklæring, man skal skrive under på, eller om hun opfatter

det som et unødvendigt indgreb i ytringsfriheden, som Dansk Folkeparti måske sammen med Enhedslisten vil være med til at fjerne fra den her erklæring, hvis vi ikke kan slippe helt af med den.

Kl. 13:56

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:56

Karin Nødgaard (DF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi er meget tilfredse med, at der er blevet udformet sådan en erklæring, som jo også er optrykt i integrationsministerens lovforslag, som skal behandles efterfølgende. Og vi mener ikke, at det er et spørgsmål om at begrænse ytringsfriheden som sådan.

Men når spørgeren så selv kommer ind på det med at håne, vil jeg sige, at jeg slet ikke mener, man skal bruge sådan et udtryk som hån som noget, der skal være relevant i Danmark, og derfor skal de selvfølgelig overholde de retningslinjer, som der er i den her erklæring.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Per Clausen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:57

Per Clausen (EL):

Det må jo så betyde, at når Dansk Folkeparti ganske ofte har sagt, at blasfemiparagraffen, racismeparagraffen osv. forhindrer mennesker i Danmark i at ytre sig, så har det ikke noget på sig, det er bare noget, man siger, for når det kommer til at stille krav til forfattere – som jo netop har brug for ytringsfriheden – så vil man gerne stille de krav. Altså, al den der diskussion, som Dansk Folkeparti har rejst i tide og utide, om, at vi i Danmark lægger nogle begrænsninger på ytringsfriheden igennem racismeparagraf og blasfemiparagraf, mener Dansk Folkeparti i virkeligheden slet ikke.

Kl. 13:57

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:57

Karin Nødgaard (DF):

Det passer jo slet ikke. Det, vi lægger op til ved at støtte sådan et lovforslag som det her i dag, er jo netop, at vi ønsker, at der også skal være ytringsfrihed for dem, der kommer. Vi skal jo huske på, at den gruppe, som den her lov kommer til at gælde for, er mennesker, som er forfulgt i deres hjemlande, og de skal jo klart have en ytringsfrihed. Det har de ikke haft på de

hjemlige breddegrader, og derfor skal de selvfølgelig have mulighed for det her – men med respekt for det samfund, de flytter til.

Kl. 13:58

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:58

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er jo et spændende og godt forslag, der ligger her i dag, hvis vi skal stå sammen i kampen for ytringsfriheden.

Derfor vil jeg høre ordføreren, om Dansk Folkeparti eventuelt kunne være åben over for, at der kunne være en statslig medfinansiering i forhold til den her fribyordning, således at kommunerne, der jo godt kan have en meget stram økonomi, kunne få en bedre mulighed for også at kunne tilbyde fribyordninger i virkeligheden, sådan at det ikke bare bliver et tomt retorisk slag, vi slår i luften her i Folketingssalen, og så bliver det måske ikke til så meget.

Dansk Folkeparti taler jo tit og ofte om ytringsfrihed, så jeg tænkte, at det kunne være en oplagt chance for at vise, at det også er noget, man vil gøre noget ved.

Kl. 13:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:59

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes jo netop, at Dansk Folkeparti gør noget ved det, ved at vi går ind og støtter sådan et lovforslag som det her i dag.

Om det om en statslig medfinansiering vil jeg sige, at det jo ikke er det, der har ligget i den model, som vi har brugt som grundlag for at tage stilling i dag. Det er jo sådan, at regeringen har udarbejdet et lovforslag ud fra de erfaringer, der har været i andre lande, og der har det været en fribyordning, det vil sige, at det har været byerne selv, der har stået for det økonomiske, og det er selvfølgelig også det, vi har taget stilling til i dag.

Kl. 13:59

Formanden:

Der er yderligere en bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:59

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu er det jo også tilladt at tænke selv og tænke nye ideer og komme med forslag til, hvordan man kan forbedre ting; det gælder for oppositio-

nen, men i virkeligheden jo også for Dansk Folkeparti. Det synes jeg ikke Dansk Folkeparti skal lade sig begrænse af.

Jeg synes bare det er tankevækkende, at Dansk Folkeparti altid stiller sig op som den største forsvarer af ytringsfriheden. I sidste uge kunne man ikke få tilslutning til et forslag om, at man skulle gøre noget mere for at sikre offentligt ansattes ytringsfrihed, i dag kan man ikke få Dansk Folkepartis tilslutning til, at staten skal gå ind og give et økonomisk bidrag i forhold til at sikre forfatters ytringsfrihed. Altså, det får jo karakter af ren bragesnak, og det er nærmest, som om ytringsfrihed kun er noget, der kan bruges imod bestemte befolkningsgrupper, men ikke noget, man kan bruge, når der ligesom skal kæmpes der, hvor ytringsfriheden virkelig bliver relevant, nemlig når den bliver undertrykt, f.eks. for forfattere.

Hvis det nu viser sig, at der er økonomiske problemer for kommunerne med det her over en årrække, vil Dansk Folkeparti så i det mindste overveje, om det er noget, man kan gå ind i i evalueringen?

Kl. 14:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Karin Nødgaard (DF):

Sikke mange spørgsmål fra hr. Simon Emil Ammitzbøll, men jeg skal da prøve at svare på lidt af det.

Det der med at tænke selv synes jeg jo netop Dansk Folkeparti er vældig gode til, og jeg synes også tit, at De Radikale er efter os, når vi så kommer og ytrer, hvad vi tænker og mener.

Omkring det med ytringsfriheden siger jeg jo netop, at det er en ordning, som vi bakker op, fordi vi er fortalere for, at ytringsfriheden skal have sin plads i det her samfund. Det har den bare ikke alle steder i verden, og derfor siger vi så, at vi gerne vil gå ind og bakke op omkring en ordning, som kan hjælpe de her forfulgte mennesker, så de kan komme til en dansk by.

Omkring det med økonomien og kommunerne: Vi tager stilling til lovforslaget, som det ligger. Det ligger sådan, at det er en kommunal opgave at stå for økonomien og finansieringen, og Kulturministeriet har så en lille pose penge, de kan gøre godt med, men det er det, der er betingelserne for den ordning, der bliver taget stilling til i dag.

Formanden:

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg fik ikke rigtig fat på, om fru Karin Nødgaard i sin ordførertale kom ind på, om også Dansk Folkeparti synes, at det er i orden, at også andre kunstnergrupper kunne omfattes af ordningen. Her tænker jeg eksempelvis på musikere og filmskabere.

Kl. 14:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:01

Karin Nødgaard (DF):

Jeg kan næsten svare identisk med det, jeg lige svarede til den radikale ordfører, nemlig at vi har forholdt os til det her lovforslag, som det ligger, og det drejer sig om en bred vifte af skribenter – forlæggere og illustratører er med – og det synes vi er meget fint. Vi synes måske endda, det er lidt bredere end det, man har set i andre lande, og det synes vi er positivt at man har kigget på. Det er det, vi forholder os til i dag. Jeg synes, at det er meget vigtigt, at vi, når man nu har draget nogle erfaringer i udlandet, så også går ind og kigger på dem i Danmark, og at vi ikke begynder at gøre det bredere.

Kl. 14:01

Jeg har tidligere noteret mig en ordfører, som netop kom med mange kritikpunkter, og der skal man jo passe på med, at man ikke bare kritiserer, for så ender det med, at man får kvalt den intention, der egentlig er med lovgivningen, som måske netop kan være en god vej ind for nogle forfulgte mennesker i verdenssamfundet.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen for en sidste bemærkning.

Kl. 14:02

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg tror ikke, der er nogen, der i den her sammenhæng ønsker at kvæle det her initiativ, men det er jo dog også sådan, at vi som land mange gange har været foregangsland, netop når det drejer sig om ytringsfrihed og rettigheder. Det kunne vi måske også godt være her, og derfor kunne jeg godt finde på at stille fru Karin Nødgaard følgende spørgsmål: Hvis der kommer et ændringsforslag fra f.eks. Socialdemokraterne på det her punkt, kunne Dansk Folkeparti så måske tænke sig at gå med til en udvidelse af

rammen af kunstnere, og kunne Dansk Folkeparti måske også tænke sig at sige, at det var i orden med en større statslig finansiering?

Så vil jeg gerne lige stille et allersidste spørgsmål til fru Karin Nødgaard, og det går på, at det af ordførertalen fremgik, at man fra Dansk Folkepartis side meget gerne ville have, at der var nogle, der skulle være med til at holde øje med kommunerne. Hvem har Dansk Folkeparti tænkt sig at det skulle være i den her sammenhæng?

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:03

Karin Nødgaard (DF):

Jamen så kan jeg starte med det sidste. Det med at holde øje skal selvfølgelig ikke være noget med, at der hele tiden skal sidde en og overvåge. Men det vil være meget oplagt, at man med en sådan ordning, ligesom man også gør med megen anden lovgivning, evaluerer og kigger på det efterfølgende, altså at man siger, at der må være nogle, der kan gå ind og se på, om det nu fungerer i kommunerne, sådan at de intentioner, der har været med lovforslaget, også bliver ført ud i livet. Jeg vil da ikke afvise, at det kunne blive en opgave for Kulturministeriet ligesom at være tovholder på det. I hvert fald indtil vi når til evalueringstidspunktet, som jo ligger i udgangen af 2009, må man sige, at man måske godt kan afsætte lidt folk til at se på, at det nu også er sådan, som det skal være.

Hvad angår den statslige finansiering, synes jeg også, at jeg tidligere har svaret den radikale ordfører benægtende. Vi forholder os til, at det ifølge lovforslaget, som det ligger, er sådan, at det skal være kommunerne, som skal stå for det her. Vi kan jo se, der er kommuner, der har ytret interesse for at blive en friby, og vi har så en forhåbning om, at de vil leve op til det ud fra de kriterier, der er lagt på bordet i dag.

Kl. 14:04

Formanden:

Ja tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Karin Nødgaard. Næste ordfører er fru Jane Alrø Sørensen.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Jane Alrø Sørensen (SF):

Jeg taler i dag på vegne af fru Pernille Frahm, der desværre ikke kunne være til stede, da hun er optaget andetsteds.

Der er allerede sagt mange rigtige og kloge ting vedrørende ytringsfriheden og folks ret til at praktisere denne, så det vil jeg ikke opholde Folketinget yderligere med. Jeg vil derimod forholde mig konkret til det forslag, som ligger, og har umiddelbart to betæneligheder. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at SF støtter forslaget, men vi har to ting, som vi ønsker der bliver kigget på i den kommende udvalgsbehandling.

Først må man jo sige, at det er alment anerkendt, at der er andre kunstnergrupper end bare forfattere og skribenter, som forfølges eller forhindres i at praktisere deres kunst og komme ud med deres budskaber, fordi de på en eller anden facon – igennem deres billedkunst, deres fotografier, deres film, deres musik osv. – ytrer sig kritisk om deres hjemlands styre. Derfor vil vi i SF gerne have udvidet den her fribyordning, sådan at den også omfatter andre kunstnergrupper, altså sådan at man enten udvider den nuværende ordning eller kigger på, om der kan laves lignende ordninger for øvrige kunstnergrupper. Der findes jo også, som Folketinget kan se af høringssvarene, mange udmærkede internationale organisationer, som man kan samarbejde med ud fra de samme principper, som der lægges op til skal gælde her for fribyordningen. Så det kan man sige var vores første anke.

Vores anden indvending, som nok er lidt mere tungtvejende, handler om det nuværende oplæg til finansiering af det her forslag. Lovforslaget, som det ligger nu, lægger jo op til, at det er kommunerne, som selv skal finansiere og afholde alle de udgifter, der er forbundet med en forfatters ophold i en given kommune. SF vil gerne henstille til, at man ser på, hvordan man i det her forslag kan lave en refundering på måske 50 pct. af en kommunes udgifter. Det er vores opfattelse, at forslaget i sin nuværende form bliver en fuldstændig gratis tur for Folketinget og for kulturministeren. Man hylder ytringsfriheden i høje toner, den kan simpelt hen ikke få nok på alle tangenter, men man er tilsyneladende ikke klar til, at der skal følge penge med til denne ordning. Så så længe man ikke er det, mener vi, at det reelt bliver en gratis omgang.

Vi vil naturligvis gerne kvittere for, at man lægger op til, at der skal laves en lille pulje på op til 1 mio. kr. hvert år, som kommuner og kunstnere kan søge om til at dække konkrete aktiviteter i lokalsamfundet, til at dække udgifter i forbindelse med udgivelser osv. Men hvis man skal være helt ærlig, er det desværre en forsvindende

lille del af de udgifter, som er tilknyttet et sådant ophold i en kommune.

Vi er betænkelige ved, at hele finansieringen skal overlades til kommunerne, da vi har en stærk formodning om, at det vil afholde en del kommuner fra at søge om at blive en del af fribyordningen. Kommunerne er i dag så hårdt presset økonomisk, at de endda hjemtager anbragte børn, at de lader skoler forfalde osv. Så i vores perspektiv kan det være ganske svært at se, hvorhenne kommunerne skulle have et sted mellem 0,5 og 1 mio. kr., som man ikke kan finde anvendelse for andet sted, og som man derfor gerne vil bruge på den her ordning. Kort sagt er vi altså lidt betænkelige ved at overlade finansieringen til kommunerne, og vi synes, at vi fra Folketingets side skulle prøve at se, om ikke vi kunne finde en finansieringsmulighed, hvad angår udgifterne.

Når det er sagt, skal jeg sige, at vi støtter forslaget, og er klar på, at vi måske kunne udvide ordningen til at gælde andre kunstnergrupper, og at vi skal have set på finansieringen.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Kl. 14:08

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Det forslag, der ligger her, er vi Konservative meget glade for. Det er en rigtig god ordning vedrørende det problem, visse skribenter rundt omkring i verden desværre nogle gange oplever, nemlig at de bliver forfulgt, fordi de er kritiske over for det system, der er herskende i det land, de bor i, eller fordi de skriver eller på anden vis ytrer sig om noget, der ikke er accepteret det pågældende sted.

Vi i Danmark er jo vant til at have vores fulde ytringsfrihed, vi kan skrive i aviserne, hvad vi har lyst til, vi kan få udgivet bøger, der er endog er meget kritiske over for politikere her i landet. Vi har mulighed for at skrive skuespil, der er kontroversielle. Kort sagt: Vores ytringsfrihed er stort set ubegrænset.

Men det er jo ikke alle, der oplever den form for frihed. Vi oplever desværre fra tid til anden skribenter, der bliver udsat for trusler, krænkelser og direkte mordforsøg. De har brug for at få et frirum til at fortsætte deres virksomhed i.

Med forslaget her gør vi det nu muligt for kommunerne at tilbyde husly og ophold til

udenlandske skribenter, der er forfulgt i deres hjemland. Det er klart, at vi bliver nødt til at have en definition af, hvem der er omfattet af en sådan ordning, og her er vi Konservative tilfredse med, at ICORN er valgt som organisation. De har sat en række betingelser op for, hvem der kan nyde beskyttelse. Der er to helt overordnede betingelser, der skal være opfyldt. Den ene er, at man skal virke som skribent, hvilket er ret bredt defineret. Den anden er, at man skal være forfulgt netop på grund af sin litterære virksomhed. 12 byer har allerede meldt sig som interesserede i at være med i fribyordningen, og det synes jeg er meget positivt. Det er godt, at der er denne interesse for ordningen, så danske kommuner også kan være med til at beskytte ytringsfriheden og dermed indirekte kæmpe forfulgte menneskers sag.

Vi Konservative kan støtte forslaget fuldt ud.

Kl. 14:10

Formanden:

Ja tak. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er fantastisk befriende, at vi i dag behandler et lovforslag, der drejer sig om ytringsfrihed, uden at det handler om ytringsfrihed, der skal bruges imod bestemte samfundsgrupper. Jeg synes, det er befriende, at vi behandler et forslag om ytringsfrihed, som når ind til kernen af, hvad ytringsfrihed er, nemlig at man skal kunne sige magthaverne imod. Det er kernen i ytringsfriheden. De, der skal kunne komme til Danmark med de her fribyordninger, er jo netop folk, som har turdet sige magthaverne imod. Og så kommer vi ud over den der sædvanlige studiekammersnak, som ytringsfrihedsdebatter i Danmark desværre tit ender i.

Vi kunne måske så godt fra radikal side være åbne over for, at der også var andre kunstnere, som kunne være omfattet af en fribyordning. Jeg er faktisk meget tilfreds med, at Venstres ordfører åbnede op for, at man kunne gøre det på sigt. Så lad os nu sætte det her i gang. Vi havde gerne ønsket, at man allerede nu havde udvidet kredsen af mennesker, men vi bemærker også, at det store regeringsparti faktisk åbner op for det på sigt. Det synes jeg faktisk var utrolig flot.

Så er der spørgsmålet om penge, som især er det, der har givet anledning til diskussion her i

dag. Vi kan se, at Kulturministeriet har sat en ramme på 1 mio. kr. af til en pulje. Jeg synes ikke, at det fremgår så tydeligt af forslaget, hvad det præcist er den her million kroner kan bruges til, og jeg håber – hvis ministeren hører det – at ministeren i sin besvarelse lige om lidt gør nærmere rede for, hvad puljen kan bruges til, så det bliver nærmere fastslået.

Vi kunne til gengæld godt ønske os, at man gik ind i en form for statslig medfinansiering, at staten simpelt hen siger: Ytringsfriheden er en kerneværdi i demokratiet, ytringsfriheden er noget, som regeringen har gjort til sin mærkesag, og derfor sætter vi også penge af til det. Enhver finansminister ved, at hvis man prioriterer et emne højt, sætter man også penge af til det. Sådan er det. Det synes vi også regeringen burde gøre i den her sammenhæng.

I forbindelse med øknomien er der også et andet spørgsmål, som jeg vil rette til kulturministeren. Det er nemlig blevet sagt her fra Folketingets talerstol, når vi har spurgt ind til, om staten kunne være med til at finansiere det, at det her i alle andre lande er en ordning for byer, og derfor har byerne finansieret det. Det kan da godt være, at Det Radikale Venstre og andre partier er så originale, at vi er de første verden, der har fået den idé, at staten kunne tage et medansvar, men der vil nu blive stillet skriftlige spørgsmål om, hvorvidt der er statslig støtte i samtlige de lande, som allerede har fribyordningen, og om det kunne være, at der faktisk nogle steder er gode erfaringer med statslig medfinansiering. Så kunne det jo være, at vi kunne lære noget af dem.

Til sidst vil jeg bare sige, at vi i Det Radikale Venstre er ufatteligt glade for, at det her forslag nu er kommet frem i Folketinget, og at det ser ud til, at der er et bredt flertal for det. Vi er mest glade på vegne af de forfattere, som bliver omfattet, og så er vi også lidt glade for, at det endnu en gang viser sig, at de gode ideer faktisk godt en gang imellem kan komme videre i Folketinget og blive til noget, selv om man ikke har de afgørende mandater. Det har jeg i de sidste uger rigtig mange gange oplevet er sket med radikale ideer, og det flag vil jeg også gerne lige have lov til at rejse til sidst.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det var jo dejligt at høre, at vi befinder os i en fase i Danmark, hvor Det Radikale Venstre endelig er slået igennem i dansk politik og nu nærmest sætter dagsordenen for regeringens handlinger. Det er rart at vide, når man skal gøre dem ansvarlige, der virkelig har ansvaret for det, der sker.

Ellers vil jeg sige, at det her jo er et udmærket lovforslag, forstået på den måde, at det udtrykker en sympatisk tanke, nemlig den sympatiske tanke, at forfattere, der bliver forfulgt i deres hjemland på grund af deres ytringer, på grund af deres virksomhed som skribenter, skal have mulighed for at tage ophold i Danmark for dér at få fred til at fortsætte deres arbejde til gavn for ytringsfriheden, til gavn for demokrati og menneskerettigheder dér, hvor de kommer fra.

Det er et rigtig smukt forslag, og fra Enhedslistens side vil jeg sige, at vores glæde ville være fuldstændig ubeskrivelig, hvis det var sådan, at det var regeringen, der fremsatte et forslag, hvor man sagde, at det skulle være Danmarks asylpolitik, der skulle have det indhold, og vi ville være glade, når folk, der blev forfulgt, fordi de kæmpede for frihed, for menneskerettigheder, for demokrati, så valgte at tage til Danmark og opholde sig, når de ikke havde mulighed for at være i deres hjemland. Et sådant signal fra den danske regering ville jo have været dejligt, men af forskellige grunde bliver det altså i den her omgang kun til forfatterne og måske nogle skribenter, alt efter om man nøjes med at læse lovteksten eller også læser bemærkningerne. Det udvides jo lidt i bemærkningerne med hensyn til, hvem det er, man gerne vil invitere. Men også det er jo flot og imponerende og godt, for der er ingen tvivl om, og det hører vi jo hele tiden om, at der er forfattere, der har brug for at finde steder, hvor de kan være.

Jeg kan da ikke i denne sammenhæng forestille mig, at det vil være sådan, at man ville være negative over for forfattere, der ville være omkostningskrævende, forstået på den måde, at de kræver, at der også bliver afsat ressourcer til at beskytte dem mod folk, der vil slå dem ihjel, altså det var lige før, da jeg for lidt siden hørte Dansk Folkepartis ordfører, at jeg fik indtrykket af, at så skulle man undgå dem, der kostede penge, fordi de rigtig blev forfulgt, men kun have dem, der sådan blev lidt forfulgt, fordi så koster det ikke så meget at have dem her i Dan-

mark. Jeg mener da at have hørt omtale af nogle af de mennesker, som man har lagt meget vægt på i diskussionen om ytringsfrihed, som netop koster penge. Men hvis det er sådan, at regeringen mangler parlamentarisk opbakning til at skaffe ressourcer til det, så skal der ikke mangle støtte fra Enhedslistens side.

Det andet, som vi synes er kedeligt ved lovforslaget, er jo hele spørgsmålet om, hvem det omfatter. Det er blevet sagt, at det omfatter forfattere, fordi der ligesom findes en international organisation og en betegnelse og nogle ting, der kan styre det her, og så lader man ligesom skinne igennem, at hvis man skulle lave det for andre kunstnergrupper, ville det være helt uadministrerbart. Som det fremgår bl.a. af Kunstrådets hørings svar, er det overhovedet ikke spor uadministrerbart, hvis man udvidede det til også at omfatte andre kunstnergrupper. Det kan godt lade sig gøre. Der findes internationale organisationer, der kunne påtage sig den her opgave. Når man så oven i købet sniger sig ind og læser i det andet lovforslag, der vedrører den her sag, opdager man, at man heller ikke helt fra regeringens side tror på den her internationale organisation, man har på kunstnerområdet, på forfatterområdet, fordi der jo skal være mulighed for, at man kan gribe ind fra statens side, hvis man synes, at de foretager nogle forkerte prioriteringer.

Det sidste er så uviljen til at være med til at betale, altså en stor vilje til at gøre noget for ytringsfriheden og demokratiet og en lige så stor vilje til at lade andre betale. Det er sådan noget, konservative og borgerlige politikere plejer at beskyldte venstreorienterede mennesker for at have, nemlig det der med, at godhedsgenet får os til at vedtage en hel masse gode ting og så lade andre betale. Her får den da på alle tangenter, hvad det angår, nemlig vi vedtager noget godt, og så håber vi, nogle andre vil finde pengene til det.

Kl. 14:18

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 14:19

Karin Nødgaard (DF):

Nu er det sådan, at Dansk Folkeparti er et økonomisk ansvarligt parti, der gerne vil finde finansiering til det forskellige, når man involverer sig i noget, og det er jo det, det somme tider kniber med for Enhedslisten, og derfor synes jeg ikke, det er berettiget, når hr. Per Clausen kommer

med sådan en antagelse, at vi ikke vil være med, når noget koster penge. Vi siger bare, og det er det, som jeg også sagde i min ordførertale: Hvor skal pengene komme fra i forbindelse med beskyttelse af en eventuel Hirsi Ali, eller hvis man fik en forfatter a la Salman Rushdie, der kom til Danmark? Jeg synes, det er meget vigtigt, at man også i dag får belyst den sag, så det ikke kun bliver det der med at få udvidet en ordning og spørge, at hvis vi har en ordning, hvordan skal den så finansieres.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Per Clausen, om han har et bud på, hvorledes den her ordning eventuelt kunne finansieres i forbindelse med beskyttelse af forfulgte forfattere, som har et vist navn.

Kl. 14:19

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:19

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, at man i morgen vil behandle finanslovsforslag her i salen, og der vil man på baggrund af de forslag, som Enhedslisten har fremsat, kunne se, at det ikke vil være vanskeligt at finde midler til også at finansiere en sådan ordning – overhovedet ikke vanskeligt. Men bare for at det ikke skal lyde, som om vi kun kan finansiere det her, hvis vi kan få vores egne finansieringsforslag igennem, vil jeg sige, at jeg er sikker på, at med stor energi og kreativitet fra de mennesker, der har med det her at gøre i Dansk Folkeparti og i Enhedslisten, vil vi såmænd også nok kunne finde et finansieringsområde, som vi kunne være fælles om.

Kl. 14:20

Formanden:

Fru Karin Nødgaard for en sidste bemærkning.

Kl. 14:20

Karin Nødgaard (DF):

Det er jo meget nemt at stå og sige, at vi nok skal finde en løsning. Jeg synes bare, at det kniber lidt med, at Enhedslisten tager del i f.eks. finanslove og hidtil ikke har gjort det, og at det ville være meget på sin plads i dag, når man nu siger, man kan finde nogle penge, at man så også prøver at skitsere, hvor de penge eventuelt skulle komme fra.

Så vil jeg også godt høre hr. Per Clausen med hensyn til kommunernes rolle. Har man ikke tiltro til, at kommunerne kan magte den her opgave? Der er jo et vist brændende ønske i de kommuner, som så vælger at ansøge om at få lov til at være friby, så jeg synes måske også – det er jo

blevet større kommuner efter kommunalreformen – at man skal have en tiltro til, at de også kan magte den opgave, de påtager sig.

Kl. 14:21

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:21

Per Clausen (EL):

Jeg er sikker på, at Enhedslisten, de steder, vi har indflydelse, vil kæmpe for, at kommunerne også finder penge til det her, selv om der jo også er mange andre gode ting, man skal finde penge til, og når man systematisk udhuler kommunernes økonomi, kan det vel være svært ligesom at sige, at de så også skal løfte flere og flere opgaver. Vi ser nedskæringer på bibliotekerne. Så kan man spørge, hvordan det nu lige falder sammen med også at bruge penge på den her ordning. Men bare rolig, de steder, hvor Enhedslisten har indflydelse på det, skal vi nok arbejde for det, og så vil jeg bare sige med hensyn til alt det der med finansiering, at det jo ikke er os, der er så fantasiløse, at vi er nødt til at finansiere indførelsen af en ny vaccine ved at gøre medicinpriserne højere for brugerne af medicin. Også der kunne vi fremlægge andre og bedre finansieringsmodeller, og sådan er det på alle områder.

Kl. 14:21

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Per Clausen. Så er det kulturministeren.

Kl. 14:21

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg skal starte med at sige mange tak for de konstruktive bemærkninger, som ordførerne har givet forslaget om fribyer. Det glæder mig meget, for regeringen synes, at det er et principielt vigtigt forslag. Jeg tænker selv ofte på, hvad vi ville sige, og hvad vi ville tænke, hvis vi var i en situation, hvor en diktator fik magten i vores land. Det prøvede vi jo fra 1940 til 1945, da Hitlertyskland besatte Danmark. Det er 68 år siden. Men alle mærkedagene og senest nu filmen »Flammen og Citronen« minder mig om, at demokrati og frihed ikke er en selvfølgelighed, selv om det jo for os i dag er dagligdag og mange af os aldrig har kendt til andet. Frihed er ikke noget, der bare ligger til mennesket. Det er et mindretal af lande i verden, der har frihed og demokrati. Vi her i Danmark hører til de privilegerede, vi hører til de få.

I andre dele af verden er diktatorerne hverdag med nedskydning af uskyldige mennesker,

vilkårlige fængslinger, henrettelser og forfølgelse af de mennesker, der insisterer på at sige sandheden. Det gælder ikke mindst forfattere og skribenter. En af de forfattere, som forfølges, fordi han taler en diktator imod, er Chenjerai Hove, som er fra Zimbabwe, som jeg mødte sidste sommer, da han besøgte Danmark. Han har levet i eksil siden 2001, fordi han ikke kunne affinde sig med diktatoren Robert Mugabes mis-handling af landet, og derfor bor han ikke mere i Zimbabwe.

Han gjorde indtryk på mig gennem sin historie og gennem det, han sagde om forholdet mellem diktatur og kunst, nemlig at diktatorer hader kunsten, de er bange for den. Sådan var det jo i Nazityskland, sådan var det i de kommunistiske regimer, der hærgede Østeuropa. De troede, at man kunne udradere nuancerne og gøre folk ensrettede og skabe den samme model.

Men sagen er jo den, at kunst og kultur og forfattervirksomhed insisterer på nuancer, insisterer på, at der er ting, der ikke bare er sorte og hvide. De insisterer på kompleksitet, på at vise det grimme og det provokerende og det, der findes inde i vores hoveder og vores hjertes, hvor diktatorerne ikke kan komme til. Derfor hader diktatorer kunsten og kulturen, og de frygter den.

Der er vi jo i den privilegerede situation i et land som vores, hvor vi har demokrati, hvor vi har ytringsfrihed, at vi kan støtte den kamp. Det gør vi ved vores massive u-landsbistand, vi er en af verdens største – hvad skal man sige? – udbydere af udviklingsbistand, hvor vi jo også har good governance og menneskerettigheder på dagsordenen, og vi kan gøre det ved at tage imod de mennesker, som kæmper for ytringsfrihed og demokrati rundt omkring i verden.

Derfor har regeringen fremsat det her forslag. Det skylder vi anstændigheden og håbet om, at verden kan blive bedre, og at det nytter. Det gør vi altså bl.a. ved at byde forfattere, som den omtalte fra Zimbabwe, Chenjerai Hove, velkommen under fribyordningen. Det er jo en ordening, som har eksisteret i over 10 år i mange forskellige byer, og vi har taget afsæt i det, som ICORN har skrevet og udviklet i forhold til den måde, de har kørt den her ordening igennem på. Genève gjorde det for Rousseau, Danzig gjorde det for Immanuel Kant tilbage i 1700-tallet, og i dag tæller ICORN's byer store byer rundt omkring i Europa, i alt 19 byer.

Se, nogle af de spørgsmål, der har været, har handlet om kommunerne, og de har handlet om,

hvem der er omfattet af ordningen. Indtil nu har 12 danske byer meldt sig som interesserede i at blive fribyer, nogle helt officielt, andre mere søgende. Jeg synes, det er fantastisk positivt og flot, at så mange danske kommuner gerne vil være med til at kunne byde forfulgte forfattere velkommen. Det vidner om et stort, flot lokalt engagement og om ansvarsfølelse over for kulturen og ytringsfriheden.

Så har der været en lille smule debat mellem nogle af ordførerne her – også kommentarer om det fra et par kommuner – om, at man selv skal være med til at betale. Jamen hør nu lige her, kommunerne har selvfølgelig også et ansvar for ytringsfrihed og demokrati. For mig er det en selvfølgelighed, at hvis man inviterer en forfatter, hvilket regeringen åbner mulighed for med det her lovforslag, som ser ud til at blive støttet af alle Folketingets partier, så har man selvfølgelig selv det ansvar at invitere den forfatter gennem den mekanisme, der nu engang er, gennem listerne osv., og man skal selvfølgelig også sørge for værtskabet for den forfatter. Så sørger Kulturministeriet for med vores pulje, at man har mulighed for at få dækket nogle udgifter til de aktiviteter, som man kan kaste sig ud i for at bruge forfatteren, for at bruge skribenten, for at bruge satiretegneren. Det kan være oplæsning, det kan være skoleundervisning, og det kan være biblioteksaktiviteter osv.

Kl. 14:27

Det kan også være, at man støtter udgivelsen af forfatterens værker på dansk, og det kan være andre kulturelle arrangementer. Der tror jeg altså, at den arbejdsdeling, der er mellem kommunernes ansvar for at invitere forfattere og Kulturministeriet, der på statens vegne er med til at understøtte de aktiviteter, som ligger ved siden af, er den helt, helt rigtige med hensyn til ansvar og engagement.

Som nogle ordførere nævnte i dag, er det ikke alle, der er omfattet af ordningen. Nej, det er det ikke. Det er jo en international ordening, vi har taget til os, som fungerer på ICORN's præmisser i alliance med International PEN. Det handler om skribenter, det handler om forfattere, det handler om journalister, og det handler om satiretegnere. At begynde med alle mulige andre grupper ville medføre en helt anden ordening. Nu tager vi imod en fantastisk god ordening, som er generøs, og som virkelig viser, at vi kæmper for ytringsfrihed og demokrati.

Det er en bred, bred ordening. Det handler også om oversættere, digtere, illustratører, sati-

retegnere, og det kan være udgivere, forlæggere og redaktører. Vi påtager os simpelt hen fra det danske samfunds side det ansvar, at vi giver mulighed for at invitere de mennesker til Danmark for en 2-årig periode – og kommunerne overtager så det ansvar.

Jeg er selvfølgelig ikke blind for, at også andre kunstnergrupper end forfattere kan opleve uberettiget krænkelse af deres ytringsfrihed. Det siger sig selv, at når man har en diktator i fundamentalistiske lande – i mørke lande – så finder der jo krænkelse sted. Det er jo et diktators lod, og det er jo den måde, det virker på – og det er jo det, vi skal modarbejde. Derfor vil der selvfølgelig også være andre grupper, der bliver krænkede.

Nu tager vi det første rigtige skridt til at bruge den ordening, som vi ved virker og fungerer andre steder. Det er en international ordening, den er prøvet, den er kendt og den er respekteret i en lang række lande. Derfor synes jeg, at det fornuftigste ville være, at Danmark læner sig op ad de internationale erfaringer, som i regi af den internationale fribyorganisation ICORN er blevet gjort med fribyerne igennem mange år. Det er ikke et system, som retter sig mod alle, men et system som retter sig mod forfattere og skribenter, og som samarbejder med den internationale forfatterorganisation PEN. Det synes jeg er en rigtig god og fornuftig afgrænsning af ordningen, som vi vil holde fast ved, så vi ikke kommer til at love for mange for meget. Derfor fokuseres der altså i det her initiativ på forfattere og skribenter. Hvem man ellers vil gøre noget for i fremtiden, må man jo diskutere i forbindelse med evalueringen, når vi kommer lidt længere frem. Men her handler det altså om en ordening, som vi gennemfører i Danmark, og som er en succes.

Sagen er jo, at verden hvert år oplever, at forfattere, journalister og skribenter bliver dræbt, fordi de vælger at kritisere en regering eller at modsige magtfulde interessers grundholdninger rundt omkring i verden.

Vi har jo også set det herhjemme, senest med mordplanerne for tegneren Kurt Westergaard. Det er skameligt, og det er forfærdeligt at tænke på, at der også i dette samfund er kræfter, som måske vil en satiretegner til livs, blot fordi vedkommende udtrykker nogle andre holdninger end dem, de selv har.

Med en dansk fribyordning kan vi være med til at hjælpe nogle af de forfattere, journalister og skribenter, som forfølges i deres hjemlande. Sådan kan vi på en god måde støtte den kamp for

ytringsfrihed og åbne demokratiske samfund, som foregår uden for vort lands grænser.

Med disse ord vil jeg takke for ordførernes velvillige og konstruktive bemærkninger. Jeg ser selvfølgelig frem til en velvillig behandling af lovforslaget i Kulturudvalget, hvor vi vil lytte til de bemærkninger og spørgsmål, der måtte være. Tak.

Kl. 14:30

Formanden:

Der er ønske fra hr. Flemming Møller Mortensen om en kort bemærkning.

Kl. 14:30

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil gerne spørge kulturministeren, om han har overvejet – i tilfælde af at succesen ikke kommer i hus inden ultimo 2009 – måske at lave en lempelse. Her tænker jeg også på en lempelse af økonomien.

Nu fæstner jeg mig ved, at ministeren udtrykker, at det her også drejer sig om, at kommunerne skal bære et ansvar. For mig og Socialdemokraterne at se drejer det sig om, at ja, kommunerne har allerede signaleret ansvaret ved at ytre deres lyst til at tilmelde sig ordningen. Men kommunerne har om noget også ytret sig om engagementet i kunstneren, det enkelte menneske, som er knægtet, og hvis ytringsfrihed er undertrykt.

Mit spørgsmål til ministeren er: Har ministeren gjort sig overvejelser om, hvad man vil gøre fra borgerlig side, hvis det her bliver svært, og det måtte forlyde, at kommunerne af økonomiske årsager ikke får kunstnere fra andre lande til at slå sig ned i forbindelse med fribyordningen?

Kl. 14:31

Formanden:

Ministeren:

Kl. 14:31

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan jo ikke lade være med at ærgre mig over, at en så vigtig principiel diskussion som kampen for ytringsfrihed og demokrati forfalder til så at sige en økonomisk diskussion, fordi nogle kommuner selvfølgelig gerne vil have nogle penge ud af staten.

Det handler jo om engagement. Det handler om, at man påtager sig et ansvar – også i kommunerne – for at kæmpe for ytringsfrihed og demokrati. Vi kan jo se, at ytringsfriheden og demokratiet også er under pres i vores land. Der er jo mennesker, som holder den demokratiske fane højt, og som har en meget, meget stor grad af integritet. Vi har én i Folketingssalen i dag,

som har kæmpet for demokratiske værdier, og som har en fantastisk integritet. Han bliver truet som folketingsmedlem, blot fordi han ytrer nogle holdninger, som jeg i øvrigt bakker hundrede procent op om. Det er de værdier og de kampe, vi også skal brede ud internationalt ved hele tiden at sige, at vi i Danmark vil kæmpe for ytringsfrihed og demokrati ved at invitere forfattere indenfor, som bliver truet på deres liv, blot fordi de har nogle andre holdninger. Det skal ikke handle om en kamp om økonomi, for selvfølgelig må kommunerne påtage sig den forpligtelse at være værter.

Hvis det så ikke bliver en succes, må vi selvfølgelig se på det til den tid. Jeg er nu sikker på, at det bliver en succes. Indtil videre har 12 danske byer jo sagt, at de gerne vil være værter for en sådan ordning.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Spørgeren for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 14:33

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg pr. 1. december forlod dansk kommunalpolitik. Jeg har i de sidste år oplevet rigtig, rigtig mange gange, at byrådene har siddet og haft de bedste intentioner om at ville lave nye tiltag, men hvor tiltagene er faldet som følge af mangel på ganske få tusinde kroner. Her taler vi altså om adskillige hundrede tusinde kroner pr. modtaget kunstner, man giver ophold til.

Derfor bliver jeg nødt til at sige til ministeren, at hans udsagn her lyder, som om han ikke helt har fornemmet, hvordan økonomien er ude i kommunerne. Det er helt korrekt, som det er fremstillet i sagen her, at 12 kommuner har givet udtryk for interesse i at tilmelde sig ordningen. Jeg må da også sige, at jeg er positiv over for ministerens udsagn om, at en revurdering kan komme på tale, hvis ikke succesen skulle komme i hus. Men jeg synes, at ordningen fortjener, at ministeren er lidt mere imødekommende.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til ministeren.

Kl. 14:34

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Meget kan man sige om kommunernes økonomi, men selvfølgelig har de råd til at betale 500.000 kr. for en forfulgt forfatter. Nu synes jeg lige, man skal have proportionerne på plads i det her. Det handler om prioritering, og det

handler om det signal, man vil sende. Selvfølgelig har man råd til det; det handler om en almindelig prioritering ude i kommunerne. Hvis man så vælger ikke at ville gøre det, så kan man jo lade være med at gøre det.

Det, som lovforslaget åbner op for, er en mulighed for, at man kan invitere forfulgte forfattere til Danmark, og at de kan blive understøttet kommunalt. Det er der nemlig ikke mulighed for i dag. Det er jo det helt epokegørende ved det her forslag. Det er et demokratisk forslag. Det er et ytringsfrihedsforslag, som virkelig åbner op for, at vi i det danske samfund påtager os et ansvar og en forpligtelse. Den kombination af at kommunen påtager sig værtskabet og de udgifter, der er forbundet med det, og at Kulturministeriet stiller nogle midler til rådighed for de aktiviteter, der følger af kommunens værtskab, tror jeg vil blive en succes. Men det må man jo måle og se – og hvis kommunerne ikke vil, så vil vi da ikke tvinge dem til det. Det er jo en mulighed for kommunerne for at påtage sig det værtskab og for at deltage i den kamp for ytringsfrihed og demokrati, regeringen gennem sin politik og gennem sin internationale indsats – som der er bred enighed om det danske Folketing, i øvrigt også fra Socialdemokratiets side – deltager i hver eneste dag.

Det her giver altså en mulighed for, at kommunerne også kommer med på den vogn. Det er jeg sikker på at nogle kommuner vil udnytte – og hvis de ikke vil, kan de lade være, for vi bor jo netop i et frit og demokratisk samfund, hvor kommunerne kan lade være med at deltage, hvis de ikke vil være med. Det er sådan set op til dem selv.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der har meldt sig endnu en spørger, nemlig hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:35

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil da gerne vifte med flaget – eller hvordan vi nu skal formulere det – sammen med ministeren i glæde over, at der er noget, der er blevet muligt med dette lovforslag, som, når man hører på ordførerne, efter al sandsynlighed bliver vedtaget. Altså, nu er det muligt for kommunerne at gå ind i de her fribyordninger. Det synes jeg er utrolig positivt.

Jeg synes bare, man skal passe på med, hvor – jeg er lige ved at sige – småpatetisk man har lyst til at være, når man siger: Uha, det er jo alle de

fine principper, vi diskuterer, og derfor kan vi ikke være uenige om økonomien.

Vi er jo enige om, at vi skal kæmpe for ytringsfriheden, det står fuldstændig fast. Så er der nogle, der vil prioritere det økonomisk fra statens side – og nogle, der ikke vil. Det er ligesom skismaet i den her diskussion.

Vi synes, man kan sige: 5 mio. kr. er jo ingenting på et statsbudget. Faktisk er det meget mindre, end 500.000 kr. er på et kommunalt budget. Burde vi så ikke kunne finde de 5 mio. kr. og lave lidt statslig medfinansiering, så vi er sikre på, at det her bliver en succes?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:36

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg bliver nødt til at sige, at det her lovforslag ikke handler om økonomi, men om principper. Det handler om, at vi fra statens side – fra Danmarks side – vil sige, at der er mennesker, der bliver undertrykt, og mennesker, der kæmper en værdig og nødvendig kamp for demokrati og ytringsfrihed. Dem vil vi give mulighed for at komme til Danmark under de forhold, som er beskrevet i de to lovforslag, vi behandler i dag. På den måde giver vi kommunerne mulighed for at være værter for forfulgte forfattere, skribenter, satiretegnere m.v.

Hvis man synes, man vil putte nogle flere penge i ordningen, så er man jo meget velkommen til at foreslå det under finanslovdraftelserne. Forslaget handler bare ikke om det. Forslaget giver kommunerne mulighed for at invitere forfulgte forfattere til Danmark.

Og hvis man fra nogle partiers side synes, at det er en glimrende idé at putte rigtig mange penge i det, så for min skyld ingen alarm. Jeg har ikke noget imod det. Det kan man jo foreslå under finanslovforhandlingerne.

Jeg tror, det er en god måde at engagere kommunerne på, at de selv påtager sig et økonomisk ansvar. Men hvis man ikke tror på det, kan man jo foreslå nogle flere penge under finanslovforhandlingerne. Det vil jeg ikke modsætte mig. Det må man da gerne gøre.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ønsker spørgeren ordet for anden og sidste bemærkning? Værsgo.

Kl. 14:38

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er jo spændende, om kulturministeren ikke vil modsætte sig, at vi foreslår det – eller ikke vil modsætte sig forslaget – for det er jo to forskellige ting.

Det interessante er, at vi ikke siger, at det er staten, der alene skal finansiere det. Det synes jeg er værd at understrege. Vi taler om en statslig medfinansiering, for jeg er sådan set fuldstændig enig i princippet om, at det er fint, at man også tager noget lokalt ansvar. Det, som det handler om, er at lave en eller anden ordning, hvor staten også går ind og tager et ansvar.

Jeg synes, at kulturministeren slipper for nemt om det ved at sige, at det her handler om principper og ikke om penge. Altså, enhver politiker ved, at hvis man vil understøtte kampen for sine principper, så handler det også om økonomisk prioritering. Det handler om økonomisk prioritering, hvis vi tager de virkelig kendte, de virkelig forfulgte forfattere – så kommer det virkelig til at koste knaster, kan man sige. Så det handler selvfølgelig også om penge. Men fair nok. Det skal vi ikke diskutere mere her.

Jeg har bemærket mig, at ministeren sagde: Hvis det ikke bliver en succes, så er man åben over for at diskutere, om der skal bindes statslige midler til det her.

Jeg vil gerne lige have bekræftet, at det var det, der blev sagt tidligere.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:39

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Formålet er, at det bliver en succes, at kommunerne får mulighed for at invitere forfulgte forfattere til Danmark. Hvis det ikke bliver en succes, har kommunerne så at sige et problem, for så har de ikke benyttet sig af den lovgivning, der er. Hvis man kan se, at der ikke er nogen mulighed for at invitere forfulgte forfattere, kan det være på grund af, at kommunerne ikke har følt, at de har det ansvar. Hvis evalueringen viser, det også er en økonomisk udfordring, må man jo se på det. Det er jo derfor, vi laver en evaluering, nemlig for at se på, hvad der kan gøres bedre. Vi er i regeringen altid åbne over for at gøre ting bedre.

Lige nu tror vi, at den bedste måde, man kan få engageret kommunerne og de lokale interesser på, er, ved at kommunerne påtager sig værtskabet og sørger for den finansiering, der skal

til, og så finansierer staten de kulturelle aktiviteter, der er ved siden af. Jeg tror, det er den kombination, der kan give et større engagement.

Men det må vi jo se, når evalueringen skal foretages, og så må vi se på, om det kan gøres anderledes eller bedre. Det er vi jo sådan set altid åbne over for.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der har meldt sig endnu en spørger. Værsgo til hr. Per Clausen.

Kl. 14:40

Per Clausen (EL):

Det er jo da i hvert fald godt, at det ikke er ved enhver lejlighed, når vi diskuterer kulturpolitiske initiativer, hvor kommunerne skal være initiativtagende, at ministeren indtager det standpunkt, at det ikke har noget med økonomi at gøre. Der eksisterer mange ordninger, hvor staten også leverer penge, selv om kommunerne er dem, der tager initiativet, så der er vel principielt ikke noget i vejen for, at man også i den her sammenhæng kan komme til at diskutere noget så kedeligt som penge. Men det har regeringen valgt ikke at gøre. Nu vælger man også at lave finanslovaftaler med Dansk Folkeparti, og så kan det måske være svært at skaffe penge til sådanne formål som det, der ligger her.

Men må jeg forstå kulturministerens ord om, at vi ikke snakker om penge her, sådan, at det også er et indirekte svar til Dansk Folkeparti, som gerne vil snakke om statens udgifter til forfatternes sikkerhed? Der er kulturministerens holdning også klar: Det her er et tilbud til kommunerne. Når kommunerne benytter sig af det, leverer staten naturligvis de tiltag, der er nødvendige for at sikre de pågældende forfatters tryghed og sikkerhed i Danmark, så vi ikke kommer ud i en eller anden hollandsk diskussion eller USA-diskussion, som vi har haft om Hirsi Ali.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 14:41

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er regeringens holdning krystallklar. Hvis mennesker er truet på deres sikkerhed og har ophold i Danmark, så er det selvfølgelig statens ansvar. Man skal bare lige have med, at der ikke er nogen af de mennesker, som er med på ICORN's liste, som – i hvert fald ifølge de efterretninger, jeg har fået – har haft et sådant sikkerhedsbehov.

Det er klart, at Hirsi Ali og Salman Rushdie som forfulgte forfattere er i en speciel situation, men de forfattere, vi taler om, er jo slet ikke i samme sikkerhedssituation som de to nævnte forfattere, som har brug for politibeskyttelse døgnet rundt. Men det er da rigtigt, at det selvfølgelig kan blive aktuelt, og vi, også jeg, har fået oplyst fra Politiets Efterretningstjeneste, at i en sådan situation vil man selvfølgelig tage sig af den sag.

Vi har en forpligtelse over for de mennesker, som opholder sig i vores land, og det vil sige, at beskyttelse af truede personer som udgangspunkt varetages af myndighederne i det land, hvor den truede person opholder sig. Omfanget af beskyttelsen afhænger af den konkrete trusselsvurdering, og afhængig af truslens karakter og styrke vil der således kunne iværksættes tiltag af varierende intensitet. I Danmark varetages den personbeskyttelsesopgave jo af Politiets Efterretningstjeneste, og udgifterne hertil afholdes jo så inden for de budgetter, der er der.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Hr. Per Clausen for anden og sidste bemærkning.

Kl. 14:43

Per Clausen (EL):

Man skal jo tage de glæder, som tilværelsen kan give en, og den sidste del af ministerens svar var jo positivt.

Jeg vil bare være helt sikker: Er det kulturministerens opfattelse, at det ikke er sådan, at kommunerne skal tage hensyn til, om der kunne være risici forbundet med at invitere en forfatter, at udgangspunktet altså er, at man inviterer forfulgte forfattere, og hvis de så udsættes for trusler, så sørger den danske stat for, at de bliver beskyttet?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 14:43

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er klart forholdene. Man kan invitere personer fra ICORN's liste. Men jeg vil godt understrege, at på ICORN's liste er der ingen – som jeg i hvert fald har fået det oplyst – af dem, der er ude i dag, som har haft et sådant sikkerhedsbehov.

Hirsi Ali og Salman Rushdie er to helt enestående personer, som har været udsat for trusler mod deres liv, blot fordi de har ytret sig, og det bemærkelsesværdige er jo, at de er stået ved de-

res integritet og deres kamp for ytringsfrihed og demokrati, men der er ikke – som jeg har fået det oplyst – andre på det niveau, som har haft brug for politibeskyttelse.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til kulturministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 131: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Opholdstilladelse til udlændinge efter fribyordningen).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 27.03.2008).

Kl. 14:44

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Værsgo til Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Nu har kulturministeren i forbindelse med det lovforslag, der lige er blevet behandlet, beskrevet værdier og kulturpolitiske indfaldsvinkler til det lovforslag, og det samme har ordførerne gjort. Det her lovforslag skal jo ses i sammenhæng med det lovforslag, der lige er blevet behandlet, og det skal skabe det retlige grundlag for, at der kan meddeles midlertidig opholdstilladelse her i landet til en udlænding, der virker som forfatter m.v., og som af en kommunalbestyrelse tilbydes opholdstilladelse i kommunen som led i kommunens medlemskab af en af Kulturministeriet godkendt international organisation eller netværk af fribyer, altså ICORN.

Udenlandske forfattere, der er udsat forfølgelse i deres hjemland på grund af deres litterære virksomhed, kan meddeles midlertidig op-

holdstilladelse her i landet, hvis – og det er allerede blevet nævnt i forbindelse med det tidligere lovforslag, men jeg skal gentage det – den enkelte forfatter er opført på ICORN's liste over forfulgte forfattere, og hvis forfatteren er inviteret her til landet af en kommunalbestyrelse som led i kommunens medlemskab af ICORN og kommunen således påtager sig at forsørge den pågældende og vedkommendes eventuelle familie.

Ud over det vil udlændingelovens almindelige regler om opholdstilladelse og indrejse være de samme som for andre. Der skal foretages den sædvanlige sikkerhedsmæssige vurdering af efterretningstjenesten samt foretages tjek i henhold til Schengenaftalen osv. Som jeg nævnte tidligere, er opholdstilladelsen tidsbegrænset for 2 år ad gangen, og når opholdstilladelsen så er udløbet, skal den pågældende udrejse af Danmark, men opholdstilladelsen kan forlænges, såfremt betingelserne herfor er opfyldt. Samtidig er det sådan, at en udlænding, som meddeles opholdstilladelse, fritages for krav om arbejdstilladelse, for så vidt angår udøvelsen af vedkommendes aktiviteter.

Alle de her ting gøres jo, som det også blev nævnt i forbindelse med det tidligere lovforslag, for at sikre ytringsfriheden og for at sikre, at forfattere har en mulighed for at få et fristed til at udøve deres virksomhed. Vi synes, at det er et meget sympatisk forslag og kan derfor godt støtte det.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der har foreløbig meldt sig en spørger. Værsgo, hr. Per Clausen.

Kl. 14:47

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, at man i det her forslag gør meget ud af at præcisere, at opholdet er midlertidigt, og at de omfattede har fælles træk med udlændinge, der kommer til landet som arbejdstagende eller studerende. Det kan der jo være forskellige opfattelser af, men det, jeg synes er bemærkelsesværdigt, er, at når man gør det klart, har man alligevel et krav om, at disse personer skal skrive under på en værdierklæring, hvilket mennesker, der kommer hertil for at arbejde eller studere midlertidigt, jo ikke skal.

Jeg vil godt spørge hr. Eyvind Vesselbo om, hvad baggrunden er for, at disse mennesker, altså forfattere, som tager til Danmark, fordi de bliver forfulgt, skal skrive under på sådan en værdierklæring i modsætning til mennesker, der